

සිංහල භාෂාව අතිශයින් විචිත්‍රවත් ය. එක ම සංසිද්ධිය ප්‍රතිභා සම්පන්න ලේඛකයන් කිහිප දෙනෙකු අත පත් වූ කල්හි, අපූර්ව විවිධත්වයක් පළ වන ආකාරයේ රචනා බිහි වන්නේ එහෙයිනි. බුදුරදුන් විසින් නාලාගිරි ඇතු දමනය කරන ලද අවස්ථාව විවිධ ලේඛන ශෛලි උපයෝගී කර ගනිමින් විවිධ කතුවරුන් විසින් වර්ණනාවට ලක් කරනු ලැබ ඇති අන්දම මෙයට හොඳ ම නිදසුනකි. නාලාගිරි දමන පුවතෙහි ආනන්ද තෙරුන් වහන්සේ සෙනෙහසින් යුතු ව, බුදුන් වහන්සේ රැක ගන්නට ඉදිරියට පැමිණි තැන් සිට, ඇතා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාදය මුල වැටී දමනය වන අවස්ථාව දක්වා කොටස අමාවතුර, බුන්සරණ හා පූජාවලිය යන කෘතීන්හි කතුවරුන් ඉදිරිපත් කළ අයුරු මේ පාඩමෙහි අන්තර්ගත ය. එය කියවා ලේඛන ශෛලියෙහි, ප්‍රකාශන විලාසයෙහි විවිධතා හඳුනා ගන්න.

අමාවතුර

“එකල්හි අනඳ මහතෙරහු බුදුන් කෙරෙ බලවත් සෙනෙහසෙන් අධිවාසනා නො කටැහි, ‘මෙ ඇත් පළමු මා මරාව’යි බුදුන් සඳහා දිවි පියා බුදුන් පෙරට සිටියො. එසඳ බුද්දු, “අනඳ පහ වැ යා. මා පෙරට නො සිට”යි වදාළො. “වහන්සෙ, මෙ ඇත් වණ්ඩ යැ, පරුෂ යැ, මිනීමරු යැ, යුගත් ගිනි වැන්නැ, පළමු මා මරා පසු තොප වහන්සෙ කරා යෙව”යි කීහු. බුදුන් තුන් යළක් කියතුදු, එසෙ මැ සිටියහැ. පහ නො වූහු. එකල්හි බුද්දු ඉදුහ බලයෙන් ඔවුන් පිළිබහා සඟුන් අතුරෙහි සිටුවූහ. එකෙණෙහි එක් මාගමක් නලගිරිහි දැකැ මරණභයහීන වැ පලායන්නී උකුළින් ගත් දරුවකු ඇතු හා බුදුන් හා අතුරෙහි දමා පියා පලා ගියා. ඇත් ඇය ලුහුබැඳැ පියා නැවතී දරුවා කරා ගියෙ. දරු මහභසින් හඬයි. බුදුහු නලගිරිහි උදෙසා මෙන් පතුරුවා ඉතා මියුරු බඹගොස් විනිදැ, “භවත් නාලාගිරිය, තා සොළොස් කළක් රා පොවා මත් කරන්නාහු, අනෙකක්හු ගන්නට කළාහු නො වෙති, මා ගන්නට කළහැ. අකාරණයෙ කකුල් කළකුරුවා නො ඇවිදැ මොබ එ”යි වදාළහැ.

හෙ බුදුන්ගෙ බස් අසා, ඇස් විවර කොටැ බුදුන්ගෙ රුසිරි බලා, පිළිලද සංවෙග ඇති වූයෙ, බුදුන් තෙදින් සිඳි ගිය සුරාමද ඇත්තෙ, අත බහා කන්පත් සලමින් ගොස්, බුදුන් පාවිට බැසැ හොති.”

බුන්සරණ

“ඉක්බිති, ජාතිජාතියෙහි මාගෙ ස්වාමීදරුවාණනට දිවි දී ආ මාගේ කුල දේවතා වූ අනඳ මහ තෙරුන්වහන්සේ බුදුන් කෙරෙහි ගත් බලවත් ස්තෝභයෙන්, තමන් කකුළු කල්හි සර්පයා අතැ මළ බෝධිසත්වයනට දිවි දුන් සනායෙන්, හංස ජාතියෙහි සුමුඛ නම් හංස සෙනාධිපති වැ මලෙහි බැඳුණු ස්වාමීනට ඉදිරි වැ සිටැ තමන්ගෙ දිවි පිදු සනායෙන්, ගලින් හුණු ස්වාමීදරුවාණනට ගොයි වැ පිට දුන් සනායෙන්, ගිරා වැ ආ ස්වාමීනට දහසක් කිරිය හැල් කෙතින් පිදු සනායෙන්, ‘මෙ ඇත් පළමු කොටැ මා මරාව’යි කියා තමන් දිවි පුදා අභිමුඛයෙහි සිටියහ. සර්වඥයන් වහන්සෙ තුන් විටෙක්හි ‘අනඳය, ඇල වැ යා’යි වදාළ සේක. එසේ වදාරතුදු ස්තෝභයෙන් ඇල නො වැ සිටි හිමියාණන් මහ පොළොව තෙමෙ මැ කුඹල් සකක් සෙ පෙරළා පස්සෙහි ලාපී යැ.

ඇතැ ධුලීන් වැසීගිය ඇත්රජ යැ, මැතැ සවණක් සන බුදු රසින් සැදී ගිය බුදුරජාණෝ යැ; ඇතැ කොපයෙන් රත් වැ ගිය යවට වැනි ඇස් ඇති ඇත් රජ යැ, මැත කරුණායෙන් තෙත් වැ ගිය නිල් මහනෙල් පෙති පරයන ඇස් ඇති බුදුරජාණෝ යැ; ඇතැ එබූ එබූ පයින් මහ පොළොව පළාපියන්නා සෙ දිවන ඇත් රජ යැ, මැතැ එබූ එබූ පයින් මිහි කත සනහ සනහා වඩනා බුදුරජාණෝ යැ; ඇතැ බැලූ බැලූවන් ‘අනෝ! අනෝ!’යි කියවන ඇත් රජ යැ, මැතැ බැලූ බැලූවන් ‘සාඬු! සාඬු!’ යි කියවන බුදුරජාණෝයැ. එවේලෙහි එ ඇතු ළං වත් වත් සැදැහැත්තෝ ලෙහි අත් ගසන්නට වන්න, මුහුණැ අත් දෙන්නට වන්න, බලා සිටියැ නො හෙමිහ’යි මුහුණින් හෙන්නට වන්න.

එකෙණෙහි පුතකු වඩාගත් ගැහැනියක් ඇතු කෙරෙහි කළ හයින් වඩාගත් පුතු ස්වාමීදරුවන් හා ඇතු හා දෙ මැදට දමාපියා පලා ගියා. එඇත් තෙමෙ කුමාරයා කරා නික්මිණ. කුමාර තෙමෙ ඇතු කෙරෙහි කළ හයින් මහ හඬින් හඬන්නට වන. එකෙණෙහි බුදුන් වහන්සෙ ‘අද මෙ ඇත් තෙමෙ මා සිටි මෙ විටීයෙහි කිහිඹියකට ද අන්තරායක් කෙළෙ වී නම්, මාගේ බුද්ධානුභාවයට නුසුදුසු යැ’යි සිතා වදාරා අනන්තාපරිමාණ සක්වළ සත්ත්වයන් කෙරෙහි කරන්නා වූ මෙමත්‍රිය මහ බිජුවකට මහමෙර පෙරළන්නා සෙ එක ඇත්හු කෙරෙහි පතුරුවා, ඇසු ඇසු සත්ත්වයන් මී බී මත් වූවන් සෙ තමන් දිශාවට නමාගන්නා වූ මධුර ස්වර විහිදුවා ‘තා මෙ විටීයට හඵයෙ අප නිසා මුත් තෙල කුමාරයා නිසා නො වන්නෙ වෙ ද, මෙ මෙ එ’යි වදාළ සේකැ.

එමිහිරි කට හඬ කතැ හෙත් මැ බැලූ ඇතු ඇසැ එමනහර බුදු රු නමැති අමා පිරිගියෙ, ‘දැන් දැන් ගියෙ යැ’යි සියලු නුවර වැසියන් කියමින් සිටියැ දී කත හුණු මිහිරි හඬින්, ඇසැ හුණු බුදු රුවින් කෙශර සිංහයක්හු දුටු ඇත් පොව්වකු සෙ අනෙකක් සිතියැ නොහී, කත හොවාගෙනැ බුදු රුවට දල්වාලූ ඇස පියාලියැ නොහී, එ රු අමා ඇසින් උකා බොමින්, සිටැ-පියැ නොහී, නැමෙමින් හැකිලෙමින් ශ්‍රී පාදය ඇලයට ගොසින් සිටියෙ. සිටි-පියැ නොහී, යුගාන්ත වාතයෙන් නැමී යන අඳුන් කුළක් සෙ බුදුන් පාමුල්හි වැඳැ වැතිරැ-ගියෙ,

පූජාවලිය

එකෙණෙහි අනද මහ තෙරුන් වහන්සේ දීර්ඝකාලයෙහි තමන් වහන්සේ බුදුන් කෙරෙහි අවිනශ්ට ව කළා වූ මහ පෙම් වතුරු රඳවා ගත නොහී දැස් පිරුණු කඳුළෙන් “මේ ඇත් මා පළමුව මරා මුත් මාගේ බුදුන් නො මරව” යි කිය කියා ඇතුටත් බුදුන්ටත් මධ්‍යයෙහි ගොසින් සිටගත් සේක. බුදුහු “ආනන්දය! ඇල ව යා, ඇල ව යා, ඇතෙක් මට කුමක් කෙරේ ද, තා බොළඳ ඇයි ද, මා බල නුදුටු විටී දැ” යි වදාරන සේක. බුදුන් එසේ වදාරනුත් අනද මහ තෙරුන් වහන්සේ ඇල නො වන සේක් ම ය. එකෙණෙහි බුදුන්ගේ ආනුභාවයෙන් පොළොව කුඹල් සකස් සේ පෙරළී උන් වහන්සේ පසු කොට බුදුන් වහන්සේ පළමු කෙළේ ය. නැවත අනද මහ තෙරුන් වහන්සේ බුදුන් පළමු වූ සේ දැක ඇතු ලං වන සේ දැක, ඉදිරියට දිව බුදුන් පසුකොට පියා ඇතු ඉදිරියෙහි සිටගත් සේක. එවිට ද පොළොව පෙරළී උන් වහන්සේ ම පසු කෙළේ ය. මෙසේ ම තුන් වාරයෙකින් ම බුදුන් පසු කොට ඇතු පෙරට වූ සේක. තුන්වාරයෙහි ම පොළොව ම සිසැරී උන්වහන්සේ පසු කොට බුදුන් වහන්සේ පළමු කෙළේ ය.

එකෙණෙහි ප්‍රිය පුතකු වඩාගෙන “ඇත් කෙළි බලමි” යි විටියට බට ස්ත්‍රියක් ඇතු දිවත් දිවත් ඇතු කෙරේ කළ හයින් වෙවුලා මරණ සංඥාවෙන් පුත්‍ර සංඥාව සිහිකොට ගත නොහී, බුද්ධ පූජාවට මල් දමක් දැමුවා සේ පුතු බුදුන් හා ඇතු මැදට දමා තොමෝ කෝවේයකට වැද ගියා ය. එකෙණෙහි කුමරු අතික් ශරණක් නො දැක බුදුන් දිසාව බල බලා මහ හඬින් හඬන්නට පටන් ගත. ඇත් ගිනි කඳක් සේ කිපි කිපී බුදුන් කරා දිවනුවේ කුමරහු දැක ඔහු කරා දිවී ය. එකෙණෙහි ස්වාමීදරුවෝ මිණිරුවනකට තුඩ දිගු කරන නාරජකු සේ කුමරහු කරා අත දිගු කරන ඇත් රජු දැක “මා පැමිණියා වූ මේ විටියෙහි මේ මද නැගී ඇත් කිහිඹියක ගහටා මරාපී නමුත් මාගේ කවර නම් බුද්ධානුභාවයක් දැ” යි සිතා වදාරා තමන් වහන්සේගේ කරුණා නමැති අකුස්සෙන් පැහැර ඇතු රඳවාලා “නාලාගිරිය! තා මේ විටියට හළයේ තෙල කුමාරයා නිසා නොවෙයි, අප නිසා ය. උභ්‍ය කරා නො ගොස් අප කරා වැ” යි වදාළ සේක.

එකෙණෙහි මාගේ ස්වාමීදරුවන්ගේ මධුර නාද නමැති හස්ති කාන්ත වීණා නාදය ඔහු කන වැටී යාම හා සමග ම ඔහුගේ රා මද සිදී ගිය. එතෙපුල් නමැති අමාහැල්ලෙන් කෝ ගිනිකඳ නිවී ගිය. එ කෙණෙහි කුමරහු හැර බුදුන් දිශාවට කර නමා බුදුන් බලනුයේ දෙතිස් අසු ලකුණෙන් හා සිසාරා සිටි බැම මඬුල්ලෙකින් හා ආකාශයෙහි පිපී වැනී ගිය තරුකැලයක් සේ පිරිවරා සිටිනා රහත් පෙළකින් හා පුන් සඳු සේ දිලියෙන ස්වාමීදරුවන්ගේ ශ්‍රී විභූති දැක, සඳරස් දුටු කුමුදු කැලයක් සේ සියලඟ සන්තෝෂයෙන් පිනවමින් බුදුන් කරා දිව එකෙණෙහි ම හිරිඔහප් ලද නියාවට කාරණ පැවා සේ වාලධිය අමුඩු හස්සෙහි ගන්වා ගෙන වක ගස ගසා සොඬ හකුළ හකුළා ශ්‍රී පාදය සොඬින් පිරිමැද මැද බුදුන් පාමුල්හි වැද හොත්තේ ය.

බුදුදහම පිළිබඳ හසළ දැනුමක් ඇති පඬිවරයකු වූ ගුරුඵගෝමි පොලොන්නරු යුගයේ දී රචනා කළ අමාවතුර කෘතියෙහි ‘නාග දමනය’ නම් දා හතර වන පරිච්ඡේදයෙන් උපුටා ගත් කොටසක් මෙහි අන්තර්ගත ය. එම කෘතිය රචනා කළේ නව අරභාදී බුදුගුණවලින් එකක් වන ‘පුරිසදම්ම සාරටී’ බුදුගුණය මුල් කරගෙන ය.” කිව යුතු දෙය වාග් බාහුලයෙන්

තොර ව කෙටියෙන්, සරල ව පැහැදිලි ව කීම ගුරුළුගෝමීන්ගේ ශෛලිය වූ අතර එය බුද්ධිමතුන් ද අගය කළ ශෛලියකි.

පොලොන්නරු යුගයේ ම විද්‍යාවක්‍රවර්ති රචනා කළ බුත්සරණෙහි දහසය වන පරිච්ඡේදයේ 'නාලාගිරි දමනයෙන්' උපුටා ගත් කොටසක් ද මෙම පාඩමේ අන්තර්ගත ය. බුත්සරණ නව අරභාදී බුදුගුණ සියල්ලක් ම අන්තර්ගත කෘතියකි.

බුත්සරණ බුදුන් වහන්සේගේ ගුණ සමුදාය මෙන් ම අතිමානුෂික බලයන් ද විස්තර කරමින් උන් වහන්සේ කෙරෙහි භක්තියෙන් යුතු ගායන ස්වරූපී පාඨවලින් යුක්ත ගද්‍ය ග්‍රන්ථයකි. යමක් එකවර වටහාගත නො හැකි සාමාන්‍ය ජනයාට මේ රචනා විලාසය ඉතා ප්‍රයෝජනවත් විය. විද්‍යාවක්‍රවර්තීන් පොදු ජනයාට සමීප ව බුත්සරණ රචනා කළ බව පැවසේ. ඔහු අලුත් මඟක් ඔස්සේ යමින් සිංහල භාෂාව පෝෂණය කළ ලේඛකයෙකි.

පූජාවලියෙන් මෙම පාඩමට උපුටා ගෙන ඇත්තේ 'සමමෙන් ආදී පූජා කතා' නම් විසිනව වැනි පරිච්ඡේදයෙන් කොටසකි. දඹදෙණි යුගයේ දී මයුරපාද පරිච්ඡේදයෙහි පිහිටි බුද්ධපුත්‍ර හිමියන් විසින් රචිත මේ කෘතිය අරභයේ බුදුගුණය මුල් කරගෙන ලියැවුණකි. එම කෘතිය සිංහල බෞද්ධයන් අතර ප්‍රචලිත වූ, පොදු ජනයාගේ ආදරය හා ගෞරවය හිමි කර ගත් සිංහල බණ පොතකි. කතුවරයා විසින් මෙය ලියන ලද්දේ පොදු ජනයාට බුද්ධ චරිතය හොඳින් වටහා ගත හැකි වන පරිදි නිවැරදි හා සරල බසකින් නිසා එය රසවත් කෘතියක් වීමට හේතු විය. එය රාජ රාජ මහාමාත්‍යාදීන්ගේ උතුම් වූ පුදපූජාවන්ට ලක් වූ කෘතියක් ද විය.

අරුත් පැහැදිලි කිරීම.

අකුස්සෙන්	- හෙණේචුවෙන්
අඳුන් කුළක්	- අංජන පර්වතයක් (කළු පැහැති පර්වතයක්)
අධිවාසනා	- ඉවසීමේ ගුණය
අනන්තාපරිමාණ	- සීමාවක් හෝ ප්‍රමාණයක් නොමැති
අමා	- අමෘතය (ඉහළ ම රසය)
අමාහැල්ලෙන්	- අමෘතය නමැති දිය දහරින්
අවිනෂ්ට	- විනාශ නොවූ
ඇත් පොච්චකු	- ඇත් පැටවකු
ඇළව යා	- ඉවතට වන්න
ඉදුහ බලයෙන්	- සෘද්ධි බලයෙන්
එකෙණෙහි	- ඒ මොහොතෙහි
එබු එබු පයින්	- තබන තබන පියවරින්
කකුල් කළකුරුවා නො ඇවිද	- පාද පීඩාවකට වෙහෙසකට පත් කරවා ගෙන ඇවිදින්නේ නැතිව
කිහිඹියකට	- කුහුඹු දෙනකට/ කුහුඹුවකට
කුඹුල් සකක් සේ පෙරළා	- වළං සාදන්නකුගේ සක පෝරුවක් මෙන් කරකවා
කෝ ගිනි කඳ	- කෝපය නමැති ගිනි ජාලාව

කෝවේයකට	- කුඩා වීදියකට
තෙදින්	- තේජසින්
කුන් යළක්	- කුන් වරක්
දහසක් කිරිය හැල් කෙතින්	- (කිරියක් යනු අමුණු හතරකි) අමුණු හාර දහසක කුඹුරක්
දිවිදුන් සනායෙන්	- සෙනෙහසින් ජීවිතය දුන්
දිවිපියා	- ජීවිතය පුදමින්
පහවැ යා	- ඉවතට යන්න
පාපිට	- පය අසල
පිළිබහා	- වළක්වා
පිළිලද සංවේග	- අවබෝධයෙන් යුක්ත ව
පුත්‍ර සංඥාව	- දරුවකු පිළිබඳ හැඟීම
මරණ සංඥාව	- මරණය පිළිබඳ හැඟීම
මාගමක්	- ස්ත්‍රියක්
මාගේ කුල දේවතා වූ	- අපගේ කුල දෙවියා වූ
මිණි රුවනකට	- මාණිකාය රත්නයකට
මියුරු බඹගොස්	- මිහිරි බ්‍රහ්ම සෝභාව
මිහිකත	- පොළොව/ මහි කාන්තාව
මුහුණ අත් දෙන්නට	- මුහුණ දැකින් වසා ගන්නට
යුගත් ගිනි	- කල්පාන්ත ගින්න
යුගාන්ත වාතයෙන්	- යුගය කෙළවර හමන සුළඟින්
රත් යවට වැනි	- රත් වූ යකඩ බෝලයක් වැනි
රූසිරි	- ශරීර ශෝභාව
ලෙහි	- පපුවෙහි
වාලාධිය අමුඩ හස්සෙහි ගන්වා ගෙන	- වල්ගය දෙකළවා අතරේ සඟවා ගෙන
සවනක්	- වර්ණ හයක් (නීල, පීත, ලෝහිත, ඕදාත, මාංජිෂ්ඨ, ප්‍රහාස්වර)
සියලුග	- සකල ශරීරය/ මුළු ඇඟ ම
සොළොස් කළක්	- කළ ගෙඩි දහසයක්
හළයේ	- මුදා හැරියේ
හස්ති කාන්ත විණා නාදය	- ඇතුන් වසඟ කරන විණා නාදය
හිරි ඔතප්	- පවට ඇති ලජ්ජා භය
හෙන්නට වන්හ	- ඉවතට ගන්නට විය

1. පහත දී ඇති ප්‍රශ්නවලට පිළිතුරු සපයන්න.

- i. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි සෙනෙහසින් ආනන්ද හිමියන් කළ ක්‍රියාව කුමක් ද?
- ii. නාලාගිරි ඇතා දැක බිය පත් ස්ත්‍රීය හැසුරුණේ කෙසේ ද?
- iii. නාලාගිරි ඇතා බුදුරජාණන් වහන්සේට සමීපවත් ම ශ්‍රද්ධාවන්තයන්ගේ ප්‍රතිචාරය කුමක් වී ද?
- iv. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඇතා කෙරෙහි දැක්වූ මෛත්‍රීය බුක්ඝරණ කතුවරයා උපමා කළේ කුමකට ද?
- v. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ කටහඬ ඇසුණු විට ඇතා හැසිරුණු ආකාරය විස්තර කර ලියන්න.

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. පහත දැක්වෙන යෙදුම්වල අර්ථ ලිහිල් බසින් ලියන්න.

- i. බුදුන් තුන් යළක් කියතුදු එලෙස ම සිටියහ.
- ii. “අකාරණයේ කකුල් කළකුරුවා නො ඇවිද මොබ එ.”
- iii. තමා දිවි පුදා අභිමුඛයෙහි සිටියහ.
- iv. බලා සිටිය නොහෙමිහයි මුහුණ හෙන්නට වන්න.
- v. පොළොව කුඹුල් සකක් සේ පෙරළී උන් වහන්සේ පසු කොට බුදුන් වහන්සේ පළමු කළෝ ය.
- vi. එතෙපුල් නමැති අමාහැල්ලෙන් කෝ ගිනි කඳ නිවී ගිය.

2. පහත දැක්වෙන උද්ධෘතයන්හි අවස්ථා සම්බන්ධය දක්වන්න.

- i. “පළමුව මා මරා පසු තොප වහන්සේ කරා යව”
- ii. “අකාරණයේ කකුල් කළකුරුවා නො ඇවිද මොබ එ”
- iii. “අද මේ ඇත් තෙම මා සිටි මේ විටියෙහි කිහිඹියකට ද අන්තරායක් කළේ වී නම් මාගේ බුද්ධානුභාවයට නුසුදුසු ය”
- iv. “තා මේ විටියට හඵයේ අප නිසා මුත් තෙල කුමාරයා නිසා නොවන්නෙ වෙද”
- v. “තා බොළඳ ඇයි ද මා බල නුදුටු විරි දැ”
- iv. “උග කරා නො ගොස් අප කරා වඳ”

3. එක ම අරුත දීම සඳහා කතුවරුන් තිදෙනා විවිධ වචන භාවිත කර ඇත. පහත දී ඇති වචනවලට කතුවරුන් එසේ යොදා ඇති වෙනත් වචන සොයා ලියන්න.

i. ගැහැනියක්	-	iv. අමෘතය	-
ii. ඇතෙකි	-	v. මෙත්	-
iii. මිහිරි හඬ	-	vi. පාමුල්හි	-

1. මෙම පාඩම ඔබ වඩාත් අභිමත ශෛලියකින් කියවන්න.
2. එක් එක් කතුවරයා එක ම අවස්ථාව විවිධ අයුරින් වර්ණනා කර ඇති ආකාරය පිළිබඳව ගුරුතුමා/ ගුරුතුමිය සමඟ සාකච්ඡාවක යෙදෙන්න.

උපමා

පැරණි සම්භාව්‍ය කෘති රචනයේ දී ද ලේඛකයන් උපමා භාවිතයට ගත් බව මෙම පාඩම කියවන විට පැහැදිලි වේ. උපමාවක් යනු යම් වස්තුවක් වඩා හොඳින් පැහැදිලි කිරීම සඳහා හෝ තේරුම් කිරීම සඳහා තවත් වස්තුවකට සමාන කර දැක්වීමයි. උපමාවක් දැක්වීමේ දී අවශ්‍යයෙන් ම මෙන්, සේ, වැනි, වගේ, බඳු, ලෙස, එව් වැනි උපමා වචන නිපාත පදයක් සමඟ යෙදේ. යමක් අලංකාරවත් ව පැවසීම සඳහා උපමාව යොදා ගැනේ.

උපමාවක් අංග දෙකකින් යුක්ත ය, එනම්: උපමානය හා උපමේය යි. උපමානය යනු කිසියම් දෙයක් තවත් යමක් හා සමාන කොට දක්වන යෙදුම යි. උපමේය යනු සමාන කිරීමට ලක් වන යෙදුම යි. උපමා වචන පදය මගින් උපමාන, උපමේය දෙක සමාන කොට දැක්වෙයි. එසේ සමාන කිරීමේ දී සැලකිල්ලට ගන්නේ උපමාන, උපමේය දෙකෙහි යම් පොදු හෙවත් සාධාරණ ලක්ෂණයකි.

‘ඇගේ මුහුණ සඳ වැනි ය’

මෙහි ‘සඳ’ යනු උපමානය යි. ‘මුහුණ’ යනු උපමේය යි. ඒ දෙක එක් ව උපමාව සෑදේ.

★ ‘නාලාගිරි දමනය’ කථාවේ හමු වන උපමා පහත වගුවෙහි දක්වා උපමානය හා උපමේය ද වෙන් කර දක්වන්න.

උපමාව	උපමානය	උපමේය
රත් වැ ගිය යවට වැනි ඇස්	රත් වැ ගිය යවට	ඇස්

නිර්මාණාත්මක ලේඛනයේ දී හමු වන තවත් අලංකාර විශේෂයකි රූපක. මෙය ද උපමාව මෙන් ම යමක් අලංකාරවත්ව පැවසීමේ උපක්‍රමයකි. රූපකය ද වස්තු දෙකක් සමාන කොට දක්වයි. එහි දී සිදු වනුයේ සමානාර්ථවාචී නිපාත භාවිත නොකොට එක් වස්තුවක් සතු ලක්ෂණය අනෙක් වස්තුවට ආරෝපණය කිරීමයි.

“ඇගේ මුහුණ සඳකි”

මෙහි මුහුණ හා සඳ දෙකක් ලෙස නො දැක්වේ. එක් වස්තුවක් සේ ම දැක්වේ. එහෙත් මුහුණ පිළිබඳ වර්ණනයට ඉන් මහත් පිටිවහලක් ලැබේ.

★ පහත දැක්වෙන පාඨයෙන් විවරණය කර ඇත්තේ කුමක් දැයි විමසන්න.

1. තමන් වහන්සේ බුදුන් කෙරෙහි අවිනිෂ්ට ව කළා වූ මහ පෙම් වතුරු රඳවා ගත නොහී ...
2. එතෙපුල් නමැති අමාහැල්ලෙන් කෝ ගිනිකඳ නිවී ගිය

පෙළ පොත ඇසුරෙන් රූපක පහක් සොයා ලියන්න.

★ පාඩමේ අන්තර්ගත උද්ධෘත හොඳින් කියවා එම ගද්‍ය කොටස්වල ලේඛන ශෛලීන්හි දැකිය හැකි විවිධතා කවරේදැයි දක්වන්න.

අමාවතුර	
බුක්සරණ	
පූජාවලිය	

අක්ෂර වින්‍යාසය

භාෂාවක ලේඛන ව්‍යවහාරයේ දී නිවැරදි අක්ෂර භාවිතය ‘අක්ෂර වින්‍යාසය’ යි. එහි දී අල්පප්‍රාණ, මහාප්‍රාණ, දන්තජ, මූර්ධජ, කාලුජ, නාසිකා හා අර්ධානුනාසික (සඤ්ඤක) ආදී ප්‍රභේද සලකමින් නිවැරදි හා සම්මත රීති අනුගමනය කළ යුතු වේ. නිවැරදි අක්ෂර වින්‍යාසය අනුගමනය නො කිරීමෙන් අර්ථයට බාධා සිදු විය හැකි ය. එමෙන් ම නිවැරදි අක්ෂර වින්‍යාසයෙන් තොර වීමෙන් වචනවල අනන්‍යතාව බිඳ වැටේ.

ණ, න අක්ෂර වින්‍යාසය හා සම්බන්ධ රීති කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

වර්තමාන සිංහල ව්‍යවහාරය තුළ වචනයක මූල 'ණ' යෙදෙන්නේ ණය යන වචනයෙහි පමණි.

ගෞරවාර්ථ ප්‍රත්‍යයන්හි යෙදෙනුයේ මූර්ධප 'ණ' කාරය යි.

- අණ ප්‍රත්‍යය - මැණි, දියණි, නැගණි
- අණු ප්‍රත්‍යය - පුතණු, මලණු, බැනණු
- ආණ ප්‍රත්‍යය - පියාණ, සිටාණ, මැතිදාණ

අතීත කාදන්ත රූපවල යෙදෙනුයේ මූර්ධප 'ණ' කාරය යි.

- ඉණි/ ඉණ - බැලිණි, බැලිණ - වැටිණි, වැටිණ
- උණු/ උණ - බැලුණු, බැලුණ - වැටුණු, වැටුණ

සා, ඊ, ඡ යන මූර්ධප අකුරුවලට පර ව යෙදෙන්නේ මූර්ධප 'ණ' කාරය යි.

අර්ණව, උඡණ, සාණ, තාණ, වර්ණ, තාඡණා, මරණ, නාග දරණ

'ර' කාරයේ වෙනස් රූප වන රකාරාංශයට හා රේඵයට පසු ව යෙදෙන්නේ මූර්ධප 'ණ' කාරය යි.

චිත්‍රණ, මිශ්‍රණ, තකිණ, දපිණ, ප්‍රාණ, ශ්‍රේණි

ඊ අකුරට හා එහි වෙනස් ආකාර වන රේඵයට හා රකාරාංශයට මෙන් ම සා, යන අක්ෂරවලට ද පර ව ස්වරයක් හෝ ක්,ඛ, ග්, ඡ්, ජ්,ච්,ඡ්,මි,ය්,ච්,ඡ් යන අකුරක් හෝ කිහිපයක් හෝ යෙදී ඇතත් ඊළඟට යෙදෙන 'ණ' මූර්ධප වේ.

අරමුණ, ප්‍රචිණ, රමණිය, ප්‍රචණතා, සංක්‍රමණ, ග්‍රහණය, තර්කය, විඡ්කම්භය

සංස්කෘත තත්සම නාම පදවල ට,ධි,ඛි,චි,ණ යන මූර්ධප අක්ෂරයකට පෙර හල් ව යෙදෙනුයේ ණ කාරයයි.

වණ්ඛ, සණ්ඨාර, දණ්ඛන

එහෙත් සිංහලයේ වර්තමාන කාදන්ත රූපවල දී 'ර' කාරයෙන් පසු ව යෙදෙන 'න' කාරය මූර්ධප නො වේ.

කරන, දරන, මරන, කිරනවා, මරනවා

චිතකි ප්‍රත්‍යය ගැන්වීමේ දී ද්විත්ව වන ව්‍යඤ්ජනාක්ෂරයක් සහිත වචනවල යෙදෙන්නේ දන්තප 'න' කාරයයි.

- ඉනි - ඉන්න
- දුනු - දුන්න
- ගිනි - ගින්න
- ගොනු - ගොන්න

සන්ධි හා සමාස පදවල දී 'ර' පරව 'න' යෙදේ.

ධාරානිපාත, අමරනාත්, පරනිර්මිත, සුරනර, අමර, බණ්ඩාරනායක, පිරිනමනවා

ආලපන විභක්ති ප්‍රත්‍යවල දන්තප 'න' යෙදේ.

උතුමනි, මිනිසුනි, ළමයිනි, දරුවනි

සිංහලයේ ස්ත්‍රී ලිංග තද්ධිත ප්‍රත්‍යයන්හි යෙදෙන්නේ 'න' කාරයයි.

ඇතිනි, කෙකිනි, මැතිනි, ජනාධිපතිනි, යකිනි, සැපිනි, ගැහැනි

දන්තප ව්‍යඤ්ජනාක්ෂරයට පෙර හල් ව යෙදෙනුයේ 'න' කාරයයි.

අන්න, වන්දන, ආසන්න, දන්ත

සංස්කෘත වචනවල තාලප 'ශ' කාරයට පරව යෙදෙන්නේ 'න' කාරය යි.

ප්‍රශ්න, දර්ශන, ප්‍රකාශන, විමර්ශන

ලිඛිත අභ්‍යාස

- හිස් තැනට ගැළපෙන ලෙස න, ණ යොදා වචන සම්පූර්ණ කරන්න.

i. මැතිවර__ සමය	vi. දර්ශ__ පටය
ii. විකාශ__ අයිතිය	vii. සැරිසර__ කුරුල්ලෝ
iii. බලවත් ක__ ගාටුව	viii. ආනන්ද හිමිපා__න්
iv. ජ්‍යෙෂ්ඨ දිය__ යෝ	ix. රක්ෂ__ සංස්ථාව
v. ගණිත ප්‍රශ්__ පත්‍රය	x. ප්‍රභාසංස්ලේෂ__ ය
- එක් එක් පදයේ යෙදෙන න, ණ අකුරු අනුව අර්ථය වෙනස් වේ. එම අරුත ඉස්මතු වන සේ වාක්‍ය නිර්මාණය කරන්න

i. දරන/ දරණ	iv. සරන/ සරණ
ii. තණ/ තන	v. නුවන/ නුවණ
iii. කරන/ කරණ	viii. දන/ දණ

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

පෙළ පොත ඇසුරු කරගෙන න, ණ යෙදෙන වචන (අර්ථය ද සහිත ව) එකතුවක් සකසන්න.

මුර්ධජ 'ළ' හා දන්තජ 'ල' අකුරු යෙදීම අනුව ද වචනවල අරුත වෙනස් වේ.
ල, ළ අක්ෂර වින්‍යාසය හා සම්බන්ධ රීති කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

නොමේරු යන අරුත දීමට 'ළ' යෙදේ.

ළදරු, ළපටි, ළහිරු, ළපලු

අභ්‍යන්තර යන අරුත දීමට 'ළ' යෙදේ.

ඇතුළත, තුළ, ඇතුළු වීම

'ල' කාර දෙකක් එක තැන යෙදෙන විට පළමු 'ළ' මුර්ධජ වේ.

පළල, උළෙල, වළලු, බළලා, කළාල

අග අකුර හල් නොවන ප්‍රකෘතිවල අග යෙදෙන 'ළ' මුර්ධජ වේ.

පැළ	- පැළය	මාළ	- මාළවා
සළ	- සළුව	හළ	- හළ
නළ	- නළවා	මළ	- මළුව

අතිත කාල ක්‍රියා රූපවල 'ර' කාරය 'ළ' බවට පත් වේ.

කර	- කළ	මකුර	- මකුළ
මර	- මළ	වදාර	- වදාළ
විවාර	- විවාළ	වපුර	- වපුළ

සමුහාර්ථවාචී පදවල යෙදෙන 'ළ' ඇතැම් විට මුර්ධජ වේ.

සිසුපෙළ, අලියැළ, සෙබළමුළු

කුඩා යන අර්ථය දෙන 'සුළු' යන්නෙහි 'ළ' මුර්ධජ වේ.

සුළු කරන්න, සුළු පියා

පිළි යන උපසර්ගයේ 'ළ' මුර්ධජ වේ.

පිළිසකර, පිළිපදින, පිළිසඳර

අග අකුර හල් ව යෙදෙන තැන්වල 'ල' දන්තජ වේ.

කුඹල්, සිල්, වැල්, පොල්, පැල්, මල්

අප්‍රාණවාචී බහුවචන 'වල' ප්‍රත්‍යයෙහි 'ල' දන්තජ වේ.

පාරවල්, ගෙවල්, රටවල, ගංගාවල

තුලහාර්ටියේ (සමාන බව හඟවන) යෙදෙන 'ල' දන්නප වේ.

තුලනය, තුලින, සමතුලනය, තුලාව

ඒකවචන නාම පදවල අග 'ල' ද්විත්වය යෙදෙන තත්වල 'ල' දන්නප වේ.

සියලු	- සියල්ල	දලු	- දල්ල
මහලු	- මහල්ලා	බලු	- බල්ලා
කුරුලු	- කුරුල්ලා	මුලු	- මුල්ල

ස්වභාවය යන තැන 'සුලු' යන්නෙහි 'ල' දන්නප වේ.

බිඳෙන සුලු ය, ගිනි ඇවිලෙන සුලු ය.

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. හිස්තැනට ගැළපෙන සේ ල / ළ අකුරු සුදුසු ලෙස යොදා වචන සම්පූර්ණ කරන්න.

i. __හිරු මඬල	vi. කැ __ණිය
ii. පි __සඳර	vii. නගරව__
iii. සිය __තොරතුරු	viii. න __ගන
iv. කෙ __බිම	ix. වපු __කෙත
v. ව __කුළ	x. න __ල්තලය

2. යෙදී ඇති ල / ළ අනුව පහත පදවල අර්ථ වෙනස් වේ. එම අර්ථ ලියා දක්වන්න.

i. පතල -	v. වල - .....
පතළ -	වළ - .....
ii. අලු -	vi. බල - .....
අළු -	බළු - .....
iii. සුලු -	vii. මල - .....
සුළු -	මළු - .....
iv. මලු -	viii. කල - .....
මළු -	කළු - .....

නූතන භාවිතය තුළ කාලුප 'ශ', මුර්ධප 'ඡ' දන්නප 'ස' යනුවෙන් අක්ෂර තුනක් දක්නට ලැබේ. ලේඛනයේ දී ඒවා නිවැරදි ව යෙදීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.

ශ, ඡ, ස අක්ෂර වින්‍යාසය හා සම්බන්ධ රීති කිහිපයක් පහත දැක්වේ.

'ව' හෝ 'ශ' යන අකුරට පෙර ඇති දන්නප 'ස' වෙනුවට තාලුප 'ශ' අකුර වේ.

ආස් + වරය	- ආශ්වරය	නිස් + ශබ්ද	- නිශ්ශබ්ද
-----------	----------	-------------	------------

ශ, ෂ, ස අකුරු තුනේ දෙකක් එක ළඟ යෙදෙන විට තාලුප 'ශ' මූලින් යෙදේ.

ශාසනය   විශේෂ
ශිෂ්ට   ප්‍රශස්ති
ශිෂ්‍ය   ශාස්ත්‍රිය

දුන්නප 'න' කාරයට පෙර යෙදෙන 'ශ' තාලුප වේ.

ප්‍රශ්න   ප්‍රදර්ශන
සන්දර්ශන   විමර්ශන
විකාශන   ප්‍රකාශන

පහත සඳහන් වචනවල 'ශ' යෙදේ.

ශාස්තෘ, ශල්‍ය, ඊශ්වර, ශිල්ප, ආශ්වාස, ක්ලේශ, ශාන්ති, ඵෙශ්වර්ය, ශිල්ප

ට, ධ, ධි, ධී, ණ යන මූර්ධප අක්ෂරයට පෙර යෙදෙන 'ෂ' මූර්ධප වේ.

දෘෂ්ටි   දූෂණ   යෂ්ටි   භාෂණ
ජ්‍යෙෂ්ඨ   පර්යේෂණ   සර්ෂණය   තෘෂ්ණා
කනිෂ්ඨ   නාෂ්ටි   ආකර්ෂණ   විෂ්ණු

'ක' අක්ෂර සමග එකට බැඳෙන්නේ 'ෂ' කාරයයි.

රක්ෂණ - රක්ෂණ   අධ්‍යක්ෂ - අධ්‍යක්ෂ
පක්ෂ - පක්ෂ   පක්ෂි - පක්ෂි
දක්ෂ - දක්ෂ   නිරක්ෂය - නිරක්ෂය

ප/ච අක්ෂරයට පෙර බොහෝ විට 'ෂ' යෙදේ.

චෘෂ්ප   පුෂ්ප   නිෂ්ඵල
නිෂ්පාදන   දුෂ්පෝෂණ   නිෂ්ප්‍රභා

දුන්නප අකුරකට (ත, ට, ද, ධ, න) පෙර යෙදෙන 'ස' දුන්නප වේ.

ශාස්ත්‍රය   ප්‍රස්තාවනා   ලස්සන
ප්‍රස්තාර   සමස්ත   සාධනය
ප්‍රස්තකාලය   සදහම්   කස්තුරි

තත්සම 'ශ' සහිත පද සිංහලයට බිඳෙන විට (තද්භව වන විට) එම 'ශ' දුන්නප 'ස' බවට පත් වේ.

ශිෂ්‍ය - සිසු   ශාසන - සසුන
ග්‍රවණ - සවන්   ශාස්ත්‍ර - සතර

ව/ඡ සහිත තත්සම ශබ්ද සිංහලයට බිඳෙන විට ඒවා ද 'ස' බවට පත් වේ.

වර්ත	- සිරිත	ජවි	- සම
වන්දන	- සඳුන්	ජන්න	- සත්
වින්ත	- සිත	ජේදනය	- සිදීම

ලිඛිත අභ්‍යාස

1. පහත දී ඇති පදවලට ගැලපෙන පරිදි ශ - ඡ - ස අකුරු සුදුසු ලෙස යොදා වචන සම්පූර්ණ කරන්න.

i. අ__ වාංග ශීලය	vi. අව __ ය ප්‍රමාණය
ii. දක් __ ශි __ යයා	vii. ප්‍ර__ න පත්‍රය
iii. බල තෘ__ ණාව	viii. ශු __ ක ප්‍රදේශය
iv. අහිනි __ ක්‍රමණය	ix. __ ලය වෛද්‍ය
v. ප්‍ර__ තාර පොත	x. නිශ් __ බිද ප්‍රදේශය

2. පහත දී ඇති වචන වැරදි නම් නිවැරදි කර ලියන්න.

i. දේසන ශාලාව	vi. අරාබි ශිස්ටාවාරය
ii. සමීක්ශන කණ්ඩායම	vii. සම්භාසණය
iii. ජ්‍යොතිස් සාස්ත්‍රය	viii. කොට්ඨාෂය
iv. ඊෂ්වර විංශතිය	ix. කෞසල්‍යය
v. නිස්පාදන ආයතනය	x. අධ්‍යක්ශණය

3. පහත සපයා ඇති පාඨවල අක්ෂර වින්‍යාස වැරදි නිවැරදි කර ලියන්න.

- කුලීණ පන්ති හා පූජක කුලන් සමාජ විපර්යාශ අපේක්ශා නොකලහ. තම චෛෂ්වර්යය හා සක්තිය පෙන්වීමටත් එම තත්ත්වය රැක ගැනීමටත් පූජකයන්ට දෘඩ සම්ප්‍රධායන්ගේ පිහිට සෙවීමට සිදු විය.
- නූතන ලාංකික සමාජ විඤ්ඤණය ප්‍රකාෂ කිරීමට ඇති විෂිෂ්ඨතම මාර්ගය සාම්ප්‍රධායික සංස්කෘතියට අනුව හැඩ ගැසුනු නිශ්පාදන අනුගමණය කිරීම ද එසේ නැතහොත් බටහිර ශිෂ්ඨාචාරයේ ආභාෂයෙන් සකස් වුනු නිර්මාණ අණුකරනය කිරීම ද යනු වර්ථමාණ සාහිත්‍යකරුවාට මුහුන දීමට ඇති එක් අර්භුධයකි.

ප්‍රායෝගික අභ්‍යාස

- ඔබේ පන්තියේ මිතුරාගේ වෙනත් විෂයයක සටහන් පොත් රැගෙන එහි පිටුවල ඇති අක්ෂර වින්‍යාස වැරදි සොයා නිවැරදි කරන්න.
- පුවත් පත්වල හා සඟරාවල ඇති වැරදි සහිත යෙදුම් සොයා ඒවා නිවැරදි කර ලියන්න.

විරාම ලකුණු

අපි කතාබහ කරන විට අංග වලනය, හඬ උස්පහන් කිරීම, මුහුණේ ඉරියව් ආදියෙන් අදහස් ප්‍රකාශ කරමු. එමෙන්ම පද පිළිවෙල වෙනස් කිරීම, වාක්‍ය රටා වෙනස් කිරීම තුළින් ද අදාළ අදහස් ප්‍රකාශ කරමු. ඒ අනුව අසන්නා එය මැනවින් තේරුම් ගනී. එහෙත් ලේඛනයේ දී මේ සඳහා අපට උපකාර වන්නේ විරාම ලක්ෂණ ය. ඒවා භාවිත කළ යුතු අයුරු හඳුනා ගනිමු.

තිත් පෙළ ...

- උපුටා දැක්වීමක දී මුල හෝ මැද කොටසක් අත් හළ බව දැක්වීමට යෙදේ
“එකෙණෙහි පුතකු වඩා ගත් ගැහැනියක් ... පලා ගියා”
- ප්‍රකාශයක හිස් තැන දැක්වීමේ දී ද යෙදේ.
මහවැලි ගඟ ... කන්දෙන් ඇරඹේ.

වරහන ()

- යම් ප්‍රකාශයක් වඩාත් පැහැදිලි කිරීමෙහි දී යෙදේ.
පොළොන්නරු අවධියේ සම්භාව්‍ය ගද්‍ය කෘති දෙකක් (අමාවතුර, බුක්සරණ) ලියැවිණ.
මහා පරාක්‍රමබාහු රජතුමා (ක්‍රි.ව. 1153 - 1186) පොළොන්නරුවේ රාජ්‍යය විවෘතය විය.

විස්තර කිරීමේ ලකුණ :-

- යම් අදහසක් තව දුරටත් විස්තර කිරීමේ දී යෙදේ.
වයස :- අවුරුදු 15 යි. මාස 2 යි. දින 10 යි.

තරු ලකුණ *

- පහතින් දක්වා ඇති බව දැක්වීමට යෙදේ.
එතෙපුල් නමැති අමා හැල්ලෙන් කෝ ගිනි කඳ නිවී ගිය*
*පූජාවලිය

කාක පාදය ^

- අත් හැරුණු අකුරු, පද, වාක්‍යය ආදිය නැවත එක් කිරීමෙහි යෙදේ.
කුමක්
ශ්‍රද්ධාවන්තයෝ කුමකින් ^ වේ දෝ හෝ යි සැක සිතන්නට පටන් ගත්හ.

1. පහත දැක්වෙන පාඨවලට සුදුසු විරාම ලක්ෂණ යොදා නැවත ලියන්න.
  - i. වහන්සෙ මේ ඇත් වණ්ඩියැ පරුෂ යැ මිනීමරු යැ යුගත් ගිනි වැන්නැ පළමු මා මරා පසු තොප වහන්සෙ කරා යෙව්
  - ii. ඇත බැලූ බැලුවන් අනේ අනේ කියවන ඇත් රජ යැ මැත බැලූ බැලුවන් සාධු සාධු කියවන බුදු රජාණෝ යැ
  - iii. නාලාගිරිය තා මේ විදියට හළුගේ තෙල කුමාරයා නිසා නොවෙයි අප නිසා ය උඟ කරා නොගොස් අප කරා වැයී වදාළ සේක.

2. සුදුසු පරිදි විරාම ලකුණු යොදා නැවත ලියන්න. පෙර ශ්‍රේණිවල දී ඉගෙන ගත් විරාම ලකුණු ද යොදා ගන්න.
  - i. පෙ ව 10 00 ට රැස්වීම පැවැත්වේ
  - ii. දරුවන් කඩිසර විය යුත්තේ ඇයි
  - iii. ක්‍රි ව 1815 1948 දක්වා ලංකාව බ්‍රිතාන්‍ය පාලනය යටතේ පැවතිණි
  - iv. ඔබට දීර්ඝායු වේවා
  - v. ස්වාමීන් වහන්ස මහත්මයාණෙනි මහත්මියනි ඊට ඔබවහන්සේගේ ඔබතුමාගේ ඔබතුමියගේ සහාය ලබා දෙන්න
  - vi. පෙර අපර දෙදිග ම ඔහුගේ නාමය පතළ විය
  - vii. ඇදුරුකුමනි මම හෙට සවස තුනට එමී
  - viii. ගිනි පිදීම අග්නි පූජාව පෙර සිට පැවත එන පූජා විධියකි
  - ix. ඔන්න මලේ ඔය නාමල නෙලා වරෙන් යනු පාරු කවියක එන්නකි
  - x. මෙ ඇත් පළමු මා මරා ව අමාවතුර